

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
AL REPUBLICII MOLDOVA
JUDECĂTORIA CAHUL
SEDIUL CENTRAL

MD-3909, mun. Cahul, str. M. Frunze 62

Tel. (299) 2-46-82

Ieșire nr. 14808
Din data de 14. 11. 22

**Către Curtea Constituțională,
str. Al. Lăpușneanu, nr. 28, Chișinău**

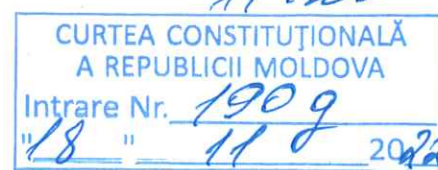
Judecătoria Cahul, sediul Central remite în adresa dvs. cauza civilă cu numărul 2-291/2021 depusă la cererea lui Vilcu Mariana împotriva lui SRL SDS Ekip cu privire la încasarea indemnizației unice pentru decesul angajatului în urma accidentului de muncă și a despăgubirii pentru pierderea întreținătorului, în vederea examinării cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Anexă: vol. I 103 file

**Cu deosebit respect,
Judecătorul Judecătoriei Cahul,
sediul Central**

Bologan Ana

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate**1. Denumire și sediu:**

SRL „SDS EKIP”

UTA Găgăuzia, or. Comrat, str. Sovetscaia 9 A

2. Numărul și data înregistrării:

Înregistrată la 07.06.2012 cu numărul unic de identificare de stat
1012611001201

3. Numele administratorului:

Ion SARANDI

Avocatul Vasile TARNOVSCHI

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

La originea cauzei se află cererea de chemare în judecată înaintată de Vîlcu Mariana și Căpraru Daniel împotriva SRL „SDS EKIP”, SRL „Iluminație”, SA „Klassika Asigurări” și Scurtu Iurie, prin care solicită încasarea prejudiciului material și a indemnizației unice în legătură cu decesul dlui Căpraru Anatol, care era soțul dnei Vîlcu Mariana, respectiv tatăl dlui Căpraru Daniel. Acțiunea a fost înaintată în urma decesului la 19.06.2018 a dlui Căpraru Anatol în accidentul rutier din 19.06.2018 care se afla în automobilul aflat în posesia SRL „SDS EKIP” cu care Căpraru Anatol și Scurtu Iurie (ambii angajați ai SRL „SDS EKIP”) se deplasau la serviciu și care la 19.06.2018 în timpul traversării căii ferate a fost tamponat de locomotiva trenului ce se afla în proces de deplasare.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat: i) încasarea în mod solidar de la SRL „SDS EKIP”, SRL „Iluminație”, SA „Klassika Asigurări” și Scurtu Iurie a prejudiciului material sub forma pierderii veniturilor din salariul defunctului la întreținerea fiului Căpraru Daniel, în mărime lunară de 3 510.40 MDL începând cu 19.06.2018 și până la împlinirea vârstei de 18 ani a fiului Căpraru Daniel, iar în cazul continuării studiilor până la împlinirea vârstei de 23 ani; ii) încasarea în mod solidar de la SRL „SDS EKIP”, SRL „Iluminație”, SA „Klassika Asigurări” și Scurtu Iurie a prejudiciului material sub forma pierderii veniturilor din salariul defunctului la întreținerea soției Vîlcu Mariana, în mărime lunară de 3 510.40 MDL începând cu 19.06.2018 și până la împlinirea vârstei de 14 ani a copilului Căpraru Daniel; iii) încasarea de la SRL „SDS EKIP” în beneficiul lui Căpraru Daniel și Vîlcu Mariana a indemnizației unice formată din 15 salarii medii anuale a defunctului Căpraru Anatol care nu le-a primit până la vârsta de 62 ani în legătură cu decesul acestuia.

În prezent cauza se află în proces de examinare la Judecătoria Cahul sediul Central.

C. Obiectul sesizării

Obiectul prezentei sesizării îl constituie controlul constituționalității art.18 alin.(2) a Legii securității și sănătății în muncă nr.186-XVI din 10.07.2008 (în continuare „Legea nr.186-XVI din 10.07.2008”), care stabilește: „(2) În caz de deces al lucrătorului în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională repară prejudiciul material persoanelor care au dreptul la aceasta, în modul și în mărimea stabilită de lege, și, în plus, le plătește, din contul mijloacelor proprii, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit până la vârsta de 62 de ani, dar nu mai puțin de 10 salarii medii anuale”.

.....Controlul constituționalității se solicită în partea cuvintelor din art.18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI „(2) [...] și, în plus, le plătește, din contul mijloacelor proprii, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit până la vârsta de 62 de ani, dar nu mai puțin de 10 salarii medii anuale”.

Această normă legală pentru care se solicită controlul constituționalității:

1. Intră în categoria actelor stabilite de art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție.
2. Subiectul sesizării este SRL „SDS EKIP”, care este parte în procesul de examinare a acțiunii civile înaintată de reclamanți.
3. Norma urmează a fi aplicată la soluționarea cauzei deoarece este temeiul de drept principal a pretenției înaintată față de SRL „SDS EKIP”.
4. Nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect aceleași critici de constituționalitate a normei legale enunțate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Art.18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI contestată sub aspect constituțional este o ingerință în dreptul de proprietate a SRL „SDS EKIP” garantat de art.46 alin.(1) și art.127 alin.(1) a Constituției.

Astfel, prin această normă legală SRL „SDS EKIP” este obligată, în calitatea sa de întreprindere unde activa defunctul Căpraru Anatol, să achite pe lângă prejudiciul material și o îndemnizație unică formată din salariul mediu anual al defunctului înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit până la vârsta de 62 de ani.

Respectiv, prin norma legală dată care pune în sarcina SRL „SDS EKIP” obligația de a achita prejudiciul material și în plus o îndemnizație unică, există o ingerință în dreptul de proprietate a SRL „SDS EKIP” garantat de art.46 alin.(1) și art.127 alin.(1) a Constituției.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Având în vedere existența unei ingerințe prin norma legală contestată în dreptul de proprietate a SRL „SDS EKIP”, este de menționat că această ingerință nu corespunde exigențelor stabilite de art.54 din Constituție. În continuare se va aprecia prin efectuarea testului legalității și a testului proporționalității, dacă această ingerință este prevăzută de lege, dacă urmărește unul sau mai multe dintre scopurile legitime prevăzute în Constituție, dacă realizează, odată implementată, unul din aceste scopuri și dacă a fost asigurat un echilibru corect între interesele concurente.

I. Dacă ingerința este „prevăzută de lege”

Așa cum prevede prima teză a articolului 54 alin.(2) din Constituție, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor „prevăzute de lege”. Principiul legalității presupune îndeplinirea standardului calității prevederilor legale aplicabile (HCC nr.16 din 4 iunie 2018, § 44; HCC nr.9 din 8 aprilie 2019, § 40; HCC nr.16 din 9 iunie 2020, § 48; HCC nr.21 din 4 august 2020, § 46). Calitatea legii constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale (a se vedea HCC nr.21 din 22 iulie 2016, § 55). Normele legale pe care se bazează o ingerință trebuie să fie suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor (*Beyeler v. Italia* [MC], 5 ianuarie 2000, §§ 109-110; HCC nr.16 din 4 iunie 2018, § 44; HCC nr.9 din 8 aprilie 2019, § 40).

Condiția accesibilității presupune ca textele de lege să poată fi cunoscute de către destinatari. În special, accesibilitatea legii presupune publicarea ei, în conformitate cu prevederile articolului 76 din Constituție, în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Orice persoană trebuie să poată să dispună de informații privind normele juridice aplicabile într-un caz concret (*Khlyustov v. Rusia*, 11 iulie 2013, § 68).

În prezentul caz, norma contestată este accesibilă destinatarilor, deoarece Legea nr.186-XVI din 10.07.2008 a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.143-144 art.587 din 05.08.2008.

La rândul ei, condiția previzibilității legii este îndeplinită atunci când îi permite persoanei – în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată – să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (*GesturJónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda*, 30 octombrie 2018, § 88; *Berardi și Mularoni v. San Marino*, 10 ianuarie 2019, § 40). Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa, că pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat în mod clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și pasaje obscure (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr.6 din 10 martie 2020, § 69; HCC nr.18 din 30 iunie 2020, § 79; DCC nr.3 din 16 ianuarie 2020, § 25).

În prezentul caz, norma contestată este clară și previzibilă, fără a exista careva dubii la aplicarea ei.

Respectiv, din considerentele menționate *supra*, ingerința analizată este „prevăzută de lege” în sensul art.52 alin.(2) din Constituție.

II. Dacă ingerința are unul sau mai multe scopuri legitime

Potrivit articolului 54 alin.(2) din Constituție, ingerința într-un drept fundamental trebuie să urmărească realizarea unuia sau mai multor din următoarele scopuri legitime: „*protecția securității naționale, asigurarea bunăstării economice a țării, asigurarea ordinii publice, în vederea prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protecția drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicarea divulgării informațiilor confidențiale și garantarea autorității și imparțialității justiției*”. Prin urmare, măsurile concepute să controleze folosirea proprietății pot fi considerate justificate doar dacă se demonstrează, *inter alia*, că sunt conforme cu interesul general.

În prezentul caz, ingerința stabilită de norma contestată urmărește scopul de a fi achitat de către angajator, după decesul salariatului decedat în timpul de muncă, tot prejudiciul material și în plus, să achite o îndemnizație ce constituie salariul mediu anual pe toată perioada în care defunctul nu a trăit și putea să îl primească până la vârsta de 62 ani (care la data adoptării normei legale date era vârsta de pensionare).

Astfel, ingerința stabilită de art.18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI din 10.07.2008 urmărește un scop legitim în sensul prevăzut de art.54 alin.(2) din Constituție.

În continuare, se va analiza dacă ingerința în dreptul de proprietate a SRL „SDS EKIP” asigură un echilibru corect între interesele concurente și respectiv nu este disproporționată.

III. Dacă a fost respectat principiul „echilibrului corect”

Potrivit art.54 alin.(4) din Constituție, restrângerea în dreptul de proprietate trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății, nefiind astfel admisibilă o ingerință disproporționată și excesivă în raport cu scopul urmărit.

În prezentul caz, norma art. 18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI din 10.07.2008 obligă angajatorul în prim plan, să repare prejudiciul material cauzat drept consecință a decesului salariatului în accidentul de muncă, iar în plus, obligă angajatorul să achite și o îndemnizație unică care se formează în principal din salariul mediu anual pe toată perioada în care defunctul nu a trăit-o și putea să îl primească până la vârsta de 62 ani (vârsta de pensionare la data adoptării normei legale date).

Una din principalele forme a prejudiciului material cauzat prin decesul salariatului, sunt **veniturile ratate din salariul** defunctului și care nu mai pot fi primite de persoanele ce se află la întreținerea defunctului (art. 1419, art. 1420, art.14 CC în redacția legii de până la 01.03.2019 și, art.2031, art.2028, 2029 CC în redacția legii de după 01.03.2019 pentru veniturile calculate după această dată). În prezentul caz, acest venit este salariul de până la decesul defunctului, care urmează a fi achitat copilului Căpraru Daniel începând cu 19 iunie 2018 (data decesului defunctului) și până la 01.10.2028 (data împlinirii vârstei de 18 ani de către copil), precum și până la 10.10.2033 (când copilul împlinește 23 ani și își va continua studiile conform pretenției reclamantului). În total, despăgubirea pentru prejudiciul material acordată copilului sub forma salariului ratat în legătură cu decesul defunctului, urmează a fi acordată pentru perioada a **15 ani și aproximativ 4 luni** (19.06.2018 – 01.10.2033). Totodată, venitul ratat din salariul defunctului poate fi acordat și soției acestuia, dacă se va constata că ea se afla la întreținerea defunctului.

Pe de altă parte, art.18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI din 10.07.2008, stabilește în același timp, că pe lângă prejudiciul material cauzat, angajatorul trebuie să achite persoanelor ce au dreptul de a fi despăgubite pentru prejudiciul material, și o indemnizație unică care se formează din salariul mediu anual pe toată perioada în care defunctul nu a trăit-o și putea să îl primească până la vârsta de 62 ani (vârsta de pensionare la data adoptării normei legale date). În prezentul caz, această indemnizație unică sub forma salariului mediu anual urmează a fi stabilită de la 19.06.2018 (data decesului defunctului) până la data de 13.11.2032 (data la care defunctul ar fi împlinit vârsta de 62 ani), fiind o perioadă de **14 ani și aproximativ 5 luni**.

Astfel, în prezentul caz, ambele plăți urmăresc **același scop de a fi achitate veniturile sub forma de salariu ratat al defunctului** și în special: i) în primul caz, de a se achita persoanelor aflate la întreținere prejudiciul material sub forma **veniturilor din salariu** care nu le mai primește defunctul **pe perioada a 15 ani și circa 4 luni**; ii) în al doilea caz, de a se achita cu titlu de indemnizație unică acelorași persoane ce au dreptul la prejudiciul material, **venitul din salariu** pe care defunctul nu îl mai primește **pe perioada a 14 ani și aproximativ 5 luni**. Prin urmare, ambele plăți urmăresc același scop de a se achita, pentru aproximativ aceeași perioadă, veniturile din salariul care nu mai sunt primite de defunct în legătură cu decesul său, iar din aceste considerente, interferența în dreptul de proprietate a SRL „SDS Ekip” de a achita indemnizația unică suplimentar la prejudiciul material, este **disproporționată și excesivă**.

Este de menționat că reieșind din textul normei art.18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI din 10.07.2008 se stabilește o **obligație generală și imperativă** de a achita, pe lângă prejudiciul material, și indemnizația unică pentru salariul neprimat de defunct până la vârsta de 62 ani, dar fără a se lua în considerare circumstanțele specifice ale fiecărui caz particular, cum ar fi de exemplu, circumstanțele din prezentul caz în care aceleași venituri din salariul defunctului și pe aproximativ aceeași perioadă, se acordă cu titlu de prejudiciu material. Modul cum a fost redactată dispoziția art.18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI din 10.07.2008, obligă instanțele judecătorești să aplice *tale quale* prevederile normative contestate, fără a verifica factorii relevanți în fiecare caz în parte.

Având în vedere cele menționate, norma legală contestată nu asigură un echilibru corect între interesele concurente, iar dreptul de proprietate al SRL „SDS Ekip” este încălcat.

Din acest motiv, solicit Curții a declara constituțională norma art.18 alin.(2) a Legii nr.186-XVI din 10.07.2008 în partea obligării achitării indemnizației unice, doar în măsura în care mărimea din salariul neprimat de defunct până la vârsta de 62 ani ce se acordă cu titlu de indemnizație unică, nu este acoperit prin acordarea cu titlu de prejudiciul material pentru pierderea veniturilor din salariul defunctului.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

mun. Chișinău

31 octombrie 2022

Digitally signed by Tarnovschi Vasile
Date: 2022.10.31 09:47:36 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

În interesele SRL „SDS EKIP”,

Avocatul Vasile TARNOVSCHI
(în temeiul mandatului prezent la dosar)

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2022

mun. Cahul

Judecătoria Cahul (sediul Central)

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Bologan Ana

Creangă Mihaela

examinând, în ședință de judecată publică, cererea înaintată de reprezentantul pârâtului SRL "SDS EKIP", avocatul Tarnovschi Vasile cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008,

în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Vîlcu Mariana și _____ către S.R.L. „SDS Ekip”, S.R.L. „Firma Iluminației”, Scurtu Iurie, Klassika Asigurări S.A. cu privire la încasarea indemnizației unice pentru decesul angajatului în urma unui accident de muncă și despăgubirii pentru pierderea întreținătorului,-

constată :

În data de 18 iunie 2021, Vîlcu Mariana a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de chemare în judecată către S.R.L. „SDS Ekip”, S.R.L. „Firma Iluminație” și Scurtu Iurie cu privire la încasarea indemnizației unice pentru decesul angajatului în urma unui accident de muncă și despăgubirii pentru pierderea întreținătorului, solicitând admiterea acțiunii; încasarea de la S.R.L. „SDS Ekip” în beneficiul lui Vîlcu Mariana și fiului minor _____, în proporții egale, indemnizația unică pentru decesul angajatului în urma unui accident de muncă în mărime de 15 salarii medii anuale ale decedatului Capraru Anatolie în cuantum total de 1 032 094,80 lei; încasarea în mod solidar de la S.R.L. „Firma Iluminație”, S.R.L. „SDS Ekip” și Scurtu Iurie în beneficiul lui _____ indemnizația lunară pentru pierderea întreținătorului în suma de 3510,40 lei pe lună, începând cu data de 19 iunie 2018 (decesul întreținătorului Capraru Anatolie) până la împlinirea de către minor a vârstei de 18 ani, iar în cazul continuării studiilor până la împlinirea vârstei de 23 ani; încasarea în mod solidar de la S.R.L. „Firma Iluminație”, S.R.L. „SDS Ekip” și Scurtu Iurie în beneficiul lui Vîlcu Mariana indemnizația lunară pentru pierderea întreținătorului în suma de 3510,40 lei pe lună, începând cu data de 19 iunie 2018 (decesul întreținătorului Căpraru Anatolie) până la împlinirea vârstei de 14 ani de către copilul minor _____ încasarea de la S.R.L. „Firma Iluminație”, S.R.L. „SDS Ekip” și Scurtu Iurie în beneficiul lui Vîlcu Mariana cheltuielile de judecată suportate în acest proces.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a indicat că, Vîlcu Mariana este soția lui Capraru Anatolie, născut la _____), fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătorie cu seria/nr. _____, eliberat la data de 05 februarie 2016 de către Serviciul Stare Civilă.

Susține că, conform planului de investiții, aprobat de Î.C.S. „RED Union Fenosa” S.A., pentru pozarea cablurilor în s. Borogani, r. Leova, a fost contractată S.R.L. „SDS Ekip”. La efectuarea acestor lucrări, la data de 19 iunie 2018, a fost formată o echipă

constituită din Scurtu Iurie – conducător auto, electromontor și Capraru Anatolie – electromontor, salariați din cadrul sectorului Cahul al S.R.L. „SDS Ekip”. De către Burca Alexandru – șef al STP, a fost dată sarcina de muncă lui Scurtu Iurie și Capraru Anatolie de a efectua lucrări de pozare a liniei electrice în cablu de la LEA 10 kw PDS 252 F2 spre PT 263 din s. Borogani, r. Leova. La efectuarea acestor lucrări, salariații Scurtu Iurie – posesor de permis auto, categoria B, C, și Capraru Anatolie, se deplasau cu autocamionul de serviciu de model „Merces-208D”, cu numărul de înmatriculare CHV 558, din mun. Cahul spre s. Borogani, r. Leova. Aproximativ la ora 08:00, cet. Scurtu Iurie Feodor, născut la 30 aprilie 1960, conducând mijlocul de transport menționat, pe traseul R-46 km 0 din direcția s. Pleșeni, r. Cantemir, în direcția s. Cuporani, r. Leova, având în calitate de pasager pe Capraru Anatolie Dumitru, ajungând la trecerea la nivel cu calea ferată fără bariere din s. Cuporani, r. Leova, a încălcat cerințele punctului 60 al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că: „participanții la trafic trebuie să traverseze căile ferate prin trecerile la nivel cu calea ferată cedând trecerea trenului sau altui vehicul feroviar”, ignorând semnalul luminos care interzice trecerea la nivelul de cale ferată și semnalul sonor al locomotivei nr. 2TƏ10JI2303, a traversat calea ferată fiind tamponat în partea laterală dreapta-față de către locomotivă. În rezultatul impactului, pasagerul Capraru Anatolie Dumitru a suferit traumă cranio-cerebrală deschisă: plagă contuză regiunii fronto-temporale-drepte, hemoragii a țesuturilor moi epicraniene, fractură liniară a osului temporal stâng cu trecere pe baza craniului prin fosa craniană medie; hemoragie subarahnoidală; traumă contuză a toracelui: fractura sterlinului, fracture bilaterale de coaste pe diferite linii anatomice, hemotorax 450,0 ml; contuzia pulmonului drept, cordului, hemoragie masivă a țesuturilor moi și mușchilor interni; plagă a regiunilor fronto - temporale, în regiunea sprâncenei drepte, în jur echimoză cu trecere pe pleoapa superioară a ochiului drept și pleoapa inferioară; excoriații regiunilor obrazului drept și zigomatică dreaptă; echimoză a hemitoracelui drept și a brațului drept în regiunea coastei VI; Rinichi de șoc; în rezultatul leziunilor suportate pasagerul Capraru Anatolie Dumitru a decedat.

Adaugă că, suplimentar la circumstanțele menționate mai sus, este important de specificat că atât Capraru Anatolie, cât și Scurtu Iurie, erau angajați la S.R.L. „SDS Ekip”, iar cazul accidentului rutier a avut loc în timpul orelor de muncă și în timpul deplasării în interes de serviciu pentru îndeplinirea sarcinii de muncă.

Totodată, automobilul care a fost implicat în acest accident rutier se afla în posesia angajatorului S.R.L. „SDS Ekip”, însă proprietar de drept al acestuia este S.R.L. „Firma Iluminație”.

Explică că, prin procesul-verbal nr. ISM-2018-PVA-53 din 24 august 2018, Inspectoratul de Stat al Muncii a stabilit că, accidentul în care a decedat soțul reclamantei, Capraru Anatolie, se clasifică ca accident de muncă mortal și se înregistrează la S.R.L. „SDS Ekip”.

Relatează că, la data de 19 iunie 2016, de către Inspectoratul de Poliție Leova a fost pornită împotriva lui Scurtu Iurie cauza penală cu nr. 2018230137 pe art. 264 alin. 3 lit. b) Cod penal, care actualmente se află în examinare la Curtea de Apel Comrat.

Conchide că, în urma circumstanțelor relatate mai sus, reclamanta Vîlcu Mariana și copilul său minor, _____, sunt în drept să li se achite o indemnizație unică pentru decesul angajatului în urma unui accident de muncă, în sumă de 1 032 094,80 lei.

Totodată, opinează că, au dreptul și la o indemnizație lunară în legătură cu pierderea întreținătorului în sumă de 3510,40 lei, începând cu data decesului soțului, Capraru Anatolie.

Afirmă că, la data de 18 mai 2021, a expediat în adresa pârâtului S.R.L. „SDS Ekip”, cât și pârâtului Scurtu Iurie, câte o cerere prealabilă, prin care a solicitat să le fie achitată indemnizația unică în legătură cu decesul angajatului în urma unui accident de muncă și indemnizația lunară în legătură cu pierderea întreținătorului, însă, până în prezent, nu au primit nici un răspuns la aceste cereri.

De asemenea, a expediat și o cerere prealabilă către S.R.L. „Firma Iluminație”, care este proprietarul de drept al automobilului condus în timpul serviciului de către Scurtu Iurie.

Consideră că, S.R.L. „SDS Ekip”, S.R.L. „Firma Iluminație” și Scurtu Iurie urmează să fie obligați să achite despăgubirile solicitate, în legătură cu decesul angajatului în urma unui accident de muncă și despăgubiri în legătură cu pierderea întreținătorului.

Invocând prevederile pct. 3 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005, art. 9 alin. (1), 10 alin. (1), art. 13 alin. (1) lit. l) și m), art. 17 alin. (1) lit. a) al Legii securității și sănătății în muncă cu nr. 186-XVI din 10 iulie 2008, indică că, este evident că S.R.L. „SDS Ekip”, în calitate de angajator poartă obligația și responsabilitatea în partea ce ține de angajarea, instruirea și verificarea capacităților de muncă a angajatului Scurtu Iurie, care la data de 19 iunie 2018, a comis un accident rutier în timpul orelor de muncă, ce a avut ca consecință decesul soțului reclamantei, Capraru Anatolie, și care a fost clasificat drept accident mortal de muncă.

Notează că, în temeiul art. 18 alin. (2) al Legii securității și sănătății în muncă cu nr. 186-XVI din 10 iulie 2008 și a prevederilor Regulamentului cu privire la plata de către întreprinderi, organizații și instituții a indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă sau decesul angajatului în urma unui accident de muncă sau unei afecțiuni profesionale, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 513 din 11 august 1993, pârâtul S.R.L. „SDS Ekip” este obligat să achite reclamantei Vîlcu Mariana și fiului minor, în proporții egale, indemnizația unică pentru decesul angajatului în urma unui accident de muncă în sumă de 1 032 094,80 lei

Cu referire la indemnizația lunară pentru pierderea întreținătorului, menționează că, reclamanta Vîlcu Mariana și feciorul său, sunt în drept să obțină despăgubiri pentru prejudicii cauzate prin deces sub formă de o indemnizație lunară pentru pierderea întreținătorului pe care, în temeiul art. 2013 Cod civil, urmează să o achite posesorul izvorului de pericol sporit, adică S.R.L. „Firma Iluminație”, S.R.L. „SDS Ekip” și persoana vinovată de cauzarea accidentului rutier, Scurtu Iurie.

Susține că, suma indemnizației lunare pe care S.R.L. „Firma Iluminație”, S.R.L. „SDS Ekip” și Scurtu Iurie uremează să o achite pentru minorul , născut la 01 octombrie 2010, este de 3510,40 lei de la data de 19 iunie 2018 (decesul întreținătorului Capraru Anatolie) până la împlinirea de către minor a vârstei de 18 ani, iar în cazul continuării studiilor până la împlinirea vârstei de 23 ani, iar suma indemnizației lunare pe care S.R.L. „Firma Iluminație”, S.R.L. „SDS Ekip” și Scurtu Iurie urmează să o achite pentru Vîlcu Mariana, născută la , este de 3510,40 lei de la data de 19 iunie 2018 (decesul întreținătorului Capraru Anatolie) până la împlinirea vârstei de 14 ani de către copilul

Totodată, consideră că pârâții S.R.L. „Firma Iluminație”, S.R.L. „SDS Ekip” și Scurtu Iurie urmează să răspundă solidar în partea ce ține de încasarea indemnizației lunare privind pierderea întreținătorului, conform prevederilor art. 796 Cod civil.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, reprezentantul pârâtului SRL „SDS Ekip”, avocatul Tarnovschi Vasile a formulat și a depus cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008.

Audiind participanții la proces asupra cererii formulate, studiind cererea depusă de reclamant, analizând argumentele invocate de părți prin prisma circumstanțelor cauzei, raportate la prevederile Legii, instanța de judecată consideră că cererea înaintată de reprezentantul pârâtului SRL „SDS Ekip”, avocatul Tarnovschi Vasile cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008, este întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art. 12¹ alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea a reiterat că, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. Curtea a statuat că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

Instanța de judecată reține că, obiectul prezentului litigiu în constituie încasarea indemnizației unice pentru decesul angajatului în urma unui accident de muncă și a despăgubirii pentru pierderea întreținătorului.

Din textul cererii de chemare în judecată depusă de reprezentantul pârâtului SRL „SDS Ekip”, avocatul Tarnovschi Vasile, rezultă că, *inter alia*, reclamantul și-a

întemeiat în drept pretențiile formulate pe prevederile art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, reprezentantul pârâtului SRL „SDS Ekip”, avocatul Tarnovschi Vasile, a depus cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008.

Se atestă că, pentru a sesiza Curtea Constituțională cu o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată are obligația de a verifica întrunirea condițiilor stabilite la art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă, și anume: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(1) Obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

Astfel, potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională: a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

La caz, instanța de judecată reține că, prin sesizarea reprezentantului pârâtului SRL „SDS Ekip”, avocatul Tarnovschi Vasile, s-a solicitat verificarea constituționalității art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008, texte de lege care intră sub incidența prevederilor art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, prima condiție de sesizare Curții Constituționale, este întrunită.

(2) Excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu.

Instanța constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către reprezentantul pârâtului SRL “SDS EKIP”, avocatul Tarnovschi Vasile, în interesele pârâtului SRL “SDS EKIP”, care are calitatea de pârât în cadrul procesului pendinte, și astfel, se deduce că excepția a fost ridicată de un subiect investit prin lege cu acest drept.

(3) Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

Cu referire la această condiție, instanța de judecată enunță că, acțiunea formulată de reprezentantul pârâtului SRL “SDS EKIP”, avocatul Tarnovschi Vasile, *inter alia*, a fost întemeiată în drept pe prevederile art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008, și prin urmare, este întrunită și ce-a de a treia condiție pentru sesizarea Curții Constituționale.

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Analizând jurisprudența instanței de contencios constituțional accesibilă pe site-ul Curții Constituționale, instanța de judecată a constatat că, anterior, Curtea nu a verificat constituționalitate dispozițiilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI DIN 10.07.2008.

În aceste condiții, și stabilind că în speță sunt întrunite cumulativ cele 4 condiții de la art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă, pentru sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată conchide asupra soluției de admitere a cererii înaintate de reprezentantul pârâtului SRL “SDS EKIP”, avocatul Tarnovschi Vasile cu privire la

107

sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI DIN 10.07.2008.

În conformitate cu prevederile art. 12¹, 269 – 270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

d i s p u n e :

Cererea înaintată de reprezentantul pârâtului SRL “SDS EKIP”, avocatul Tarnovski Vasile cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008, se admite.

Se remite Curții Constituționale sesizarea întocmită de reprezentantul pârâtului SRL “SDS EKIP”, avocatul Tarnovski Vasile cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, întru verificarea constituționalității dispozițiilor art. 18 alin. (2) a Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Bologan Ana